ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἡ γαλλικὴ ἐργοδοσία ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπάρ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπ.). «Εἴμαστε ὑπὲρ τῆς ἀλλαγῆς καὶ ἐναντίον τῆς μοιρολατρείας, τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως, τῆς ἀναδιπλώσεως τῆς Γαλλίας, στὸν ἑαυτό της, ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγοῦσε στὴν παρακμή».

Αὐτὴ ἡ θαρραλέα καὶ βαρυσήμαντη δήλωση ἀνήκει στὸν Φρανσουὰ Σεϋράκ, τὸν πρόεδρο τοῦ συνδέσμου τῶν Γάλλων ἐργοδοτῶν καὶ ἀποτελεῖ τὴ θέση τῶν Γάλλων ἐπιχειρηματιῶν μπροστὰ στὴν ἀναμενόμενη νέα ἐνέργειακὴ κρίση καὶ στὴν ὕφεση ποὺ θὰ ἐπιφέρει ἂν δὲν ἀντιμετωπισθεῖ ἔγκαιρα. Ἀποτελεῖ ἡ δήλωση αὐτή, ταυτόχρονα, τὴν προεκλογικὴ θέση τῶν Γάλλων ἐπιχειρηματιῶν. Τὸ «πατρονά», ὅπως ἀποκαλεῖται καὶ ὅπως τὸ ξέρουν οἱ Γάλλοι, στὴν τελευταία του σύνοδο χάραξε μιὰ πολιτικὴ ἀναπτύξεως καὶ μιὰ πολιτικὴ διεκδικήσεων ποὺ ἔχουν κύριο χαρακτηριστικό τους τὴν ἐπιθετικότητα καὶ σκοπεύουν ἀπ' εὐθείας στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς τοῦ Μαρτίου. Οἱ λόγοι τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ συνδέσμου τῶν Γάλλων βιομηχάνων δίνουν τὴν εἰκόνα ἑνὸς μέλλοντος γεμάτου ἀπειλὲς καὶ σὰν μοναδικὴ λύση τὴ θαρραλέα δραστηριότητα τῶν ἐπιχειρήσεων. Μὲ τὴν προϋπόθεση πὼς ἡ δράση τῶν ἐπιχειρηματιῶν θὰ εἶναι «ἐλεύθερη», δὲ θὰ δεσμεύεται ἀπὸ περιορισμοὺς στὶς τιμὲς ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ περιορισμοὺς σὲ θέματα ἀπασχολήσεως. Μὲ τὶς προϋποθέσεις αὐτὲς οἱ Γάλλοι βιομήχανοι ἀναλαμβάνουν νὰ σώσουν τὴ χώρα τους ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς κρίσεως καὶ νὰ ἀποδυθοῦν σὲ μιὰ πολιτικὴ ἐπενδύσεων ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ Γαλλία νὰ διατηρήσει μιὰ ἀξιοπρεπῆ θέση στὴν ὁμάδα τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν καὶ νὰ μὴν καταποντισθεῖ στὴ θέση ἑνὸς ἐξαρτήματος τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν χωρῶν ἐκείνων ποὺ θὰ ἔχουν λάβει ἐγκαίρως τὰ μέτρα τους.

Ἡ γενικὴ κατεύθυνση ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ἀκολουθήσουν οἱ Γάλλοι βιομήχανοι εἶναι καθαρή: Ἡ οἰκονομικὴ ἐπέκταση βρίσκεται στὰ χέρια τους καὶ μόνο στὰ χέρια τους. Ἄν, μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Μαρτίου, θὰ ἔχει ἡ Γαλλία μιὰ κυβέρνηση ποὺ θὰ συνεχίσει καὶ θὰ ἐφαρμόσει τὶς κατευθύνσεις ποὺ χάραξε τὸ σχέδιο τοῦ Ραιμὸν Μπάρ, ὅλα θὰ μπορέσουν νὰ πᾶνε καλά. Ἂν οἱ Γάλλοι ψηφοφόροι ἀποφασίσουν νὰ πειραματισθοῦν πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις τότε οἱ Γάλλοι βιομήχανοι δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ του νὰ ἐπισημάνουν τοὺς κινδύνους ποὺ θὰ διατρέξει ἡ χώρα, μιὰ ποὺ κανένα ἄλλο πρόγραμμα δὲ θὰ ἔχει τὴν ὑποστήριξη τοῦ «πατρονά». Σαφέστερες διακηρύξεις δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ γίνουν.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΠΑΡ ΑΡΕΣΕΙ ΠΟΛΥ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Γάλλων Ἐργοδοτῶν, στὴ φετεινή του σύνοδο, ἐπιχειρεῖ νὰ χαράξει μιὰ μακροπρόθεσμη πολιτικὴ ἀναπτύξεως, μὲ δύο ἄξονες: τὴν ἀνάγκη διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν στὴ γαλλικὴ οἰκονομία καὶ τὴν ἄρνηση τῶν προστατευτικῶν μέτρων, τὴ συγκράτηση τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τὴ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων.

Οἱ δύο ἄξονες περιέχουν, βεβαίως στοιχεῖα ἀντιφατικά, ἀλλὰ ἡ γαλλικὴ ἐργοδοσία εἶναι αἰσιόδοξη, ὅτι θὰ κατορθώσει νὰ ξεπεράσει τὶς ἀντιφάσεις ἂν ἔχει τὴν κρατικὴ βοήθεια ποὺ ζητᾶ: μιὰ κρατικὴ βοήθεια ποὺ θὰ στρέφεται στὴν ἐνθάρρυνση τῶν ἐπενδύσεων, θὰ ἐλαττώνει τὴν παρέμβασή της στὴν οἰκονομία, καὶ θὰ προσανατολίζει τὴν κοινωνική της πολιτικὴ μὲ τρόπο ποὺ νὰ ἀφάνει πλήρη ἐλευθερία χειρισμῶν στὴν ἐλεύθερη ἐπιχείρηση.

Ὁ Φρανσουὰ Σεϋράκ, πρόεδρος τῶν Γάλλων ἐργοδοτῶν, διατύπωσε τὰ αἰτήματα τῶν συναδέλφων του καὶ τοὺς στρατηγικοὺς στόχους τῆς ἐργοδοσίας μὲ τρόπο ποὺ θυμίζει πολεμικὸ σάλπισμα: «Ἡ σπάνις καὶ τὸ ὑψηλὸ κόστος τῆς ἐνεργείας, ἡ ἔνταση τοῦ συναγωνισμοῦ σὲ παγκόσμια κλίμακα, εἶναι ἀναστατώσεις ποὺ ὑποχρεώνουν τὰ ἔθνη νὰ παλαίψουν ἢ νὰ ὑποκύψουν καὶ νὰ παρακμάσουν», εἶπε ὁ κ. Σεϋράκ. Ἡ Γαλλία, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ἐπερχόμενη κατάσταση, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα ρυθμὸ ἀναπτύξεως διπλάσιο τοῦ 3%, ποὺ ἐμφάνισε τὸ 1977. Μὲ ἐτήσια αὔξηση 5,8% τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ προϊόντος, ἡ Γαλλία θὰ μπορέσει νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν κατὰ 300 χιλιάδες ἐτήσια αὔξηση τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ της. Μειώνοντας τὸν ἀριθμὸ τῶν μεταναστῶν ἐργατῶν ἀπὸ 2 ἑκατομμύρια σὲ 1 ἑκατομμύριο, παρέχοντας ἐλευθερία κινήσεων στὴν ἐργοδοσία σὲ θέματα ἀπολύσεων, ὥστε νὰ δίνεται μεγαλύτερη ἔμφαση στὴν πρόσληψη νέων ἡ κυβέρνηση θὰ μποροῦσε νὰ βοηθήσει τὸ ἔργο τῆς γαλλικῆς ἐργοδοσίας. Ὁπότε καὶ ἡ ἐργοδοσία θὰ συνεχίσει "τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῶν κατωτάτων μισθῶν».

Ἰδιαίτερα ἐπαινέθηκε, στὴ σύνολο τῶν Γάλλων ἐργοδοτῶν, τὸ σχέδιο Μπάρ, δηλαδὴ τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς πολιτικῆς ποὺ ἐξήγγειλε πέρσι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς καὶ ποὺ προκάλεσε τὶς ἔντονες ἀντιδράσεις τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὅπως τόνισε, ὁ πρόεδρος τῶν ἐργοδοτῶν καὶ οἱ ἄλλοι ὁμιλητές, τὸ σχέδιο Μπάρ ἀποτελεῖ μιὰ καλὴ ἀφετηρία, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ συμπληρωθεῖ ὥστε νὰ δώσει στοὺς βιομηχάνους τὰ κίνητρα ποὺ ζητοῦν, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογή του προκρούει στὴν «γραφειοκρατία»: Ἡ ἐπιτυχία ὅλων τῶν μέτρων ἀντιμετωπίσεως τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τῆς ὑποαπασχολήσεως, τῆς αὐξήσεως τῶν ὁρίων τῶν κατωτάτων μισθῶν, ἐξαρτῶνται στὸ μεγαλύτερο βαθμὸ ἀπὸ τὶς γαλλικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἀλλά, τόνισε, ἡ ἀποτελεσματικότητα, ὁ δυναμισμὸς καὶ ἡ ἱκανότητά τους προσαρμογῆς στὶς νέες συνθῆκες ἀποτελοῦν συνάρτηση τῆς ἐλευθερίας ποὺ θὰ τοὺς παρασχεθεῖ.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ἐξαγγέλλοντας τὸ δικό τους «κοινὸ πρόγραμμα», οἱ Γάλλοι βιομήχανοι δίνουν κατὰ ἔμμεσο τρόπο, ἀλλὰ καὶ συχνὰ μὲ τρόπο ἀρκετὰ ἄμεσο, τὴν ἀπάντησή τους στὸ πρόγραμμα τῆς ἀριστερᾶς καὶ στὸ αἴτημα τῶν μεγάλων ἐθνικοποιήσεων ποὺ προβάλλει τὸ Κ.Κ τῆς Γαλλίας.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν ἐργοδοτῶν κ. Ζὰκ Φερρὺ ἦταν ἀρκετὰ σαφὴς ὅταν διακήρυσσε, κλείνοντας τὴν ὁμιλία του, τὴν ἀνάγκη στρατεύσεως τῶν Γάλλων ἐργοδοτῶν στοὺς στόχους ποὺ ἐξάγγειλε τὸ συνέδριό τους: "Ὅσο πληρέστερη θὰ εἶναι ἡ στράτευσή μας, τόσο ἀποτελεσματικώτερα θὰ διαφυλαχθεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ πραγματικότητα ποὺ ὑπερασπιζόμαστε ἀπὸ τὴν πλημμύρα τῶν ψευδῶν ἰδεολογιῶν», τόνισε ὁ κ. Φερρύ.

Διατεθειμένοι, λοιπόν, νὰ στρατευθοῦν οἱ Γάλλοι βιομήχανοι, καὶ νὰ ἀποδυθοῦν σὲ μιὰ προσπάθεια παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, ἀρκεῖ νὰ τοὺς δοθοῦν τὰ κίνητρα ποὺ θεωροῦν ἀπαραίτητα, καὶ τὰ ὁποῖα κλιμακώνονται ἀπὸ τὴ διεκδίκηση τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐπιχειρήσεων στὸν καθορισμὸ τῶν τιμῶν, στὰ θέματα ἀπολύσεων καὶ προσλήψεων, ὡς μιὰ σειρὰ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ποὺ θὰ τείνουν στὴν ἐνίσχυση τῶν βιομηχάνων νὰ προχωρήσουν σὲ παραγωγικὲς ἐπενδύσεις καὶ στὴν ἐπίτευξη τῶν αὐτοχρηματοδοτήσεων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἀνάγκη συνεχοῦς αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος στὰ ποσοστὰ τοῦ 6% ποὺ θεωρεῖ ἀπαραίτητα ἡ γαλλικὴ ἐργοδοσία, προσκρούουν σὲ δύο κινδύνους: τὸν ἐξωτερικό, ποὺ ἐμφανίζεται μὲ τὴν μορφὴ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν, τῆς ἐνεργείας, καὶ μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς ἀρκετὰ ἄγριου συναγωνισμοῦ, καὶ τὸν ἐσωτερικό, ποὺ ἐμφανίζεται μὲ τὴν μορφὴ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθωρισμοῦ. Ἀλλά, ἡ γαλλικὴ ἐργοδοσία ἐπισημαίνει, ὅτι οἱ κίνδυνοι αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπερτιμῶνται καὶ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν τοῦ πετρελαίου δὲν εἶχε τόσες ἐπιπτώσεις στὴ γαλλικὴ οἰκονομία ὅσο συνηθίζεται νὰ λέγεται: "Ἔναντι συνολικῆς αὐξήσεως τοῦ κόστους τῶν εἰσαγομένων καυσίμων κατὰ 60 δισεκατομμύρια φράγκα στὸ διάστημα 1970 ὡς 1977, οἱ γαλλικὲς ἐξαγωγὲς παρουσίασαν αὔξηση 200 δισεκατομμυρίων φράγκων, ἀποκάλυψε ὁ Ζὰκ Φερρύ. Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει, ὅτι οἱ γαλλικὲς ἐξαγωγὲς δὲν ὑπέστησαν σοβαρὸ κλονισμό.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς παράγοντες ποὺ διατηροῦν τὴν ἐξαγωγικὴ ἱκανότητα τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας εἶναι ἡ ποικιλία, ἡ ἔλλειψη μονομέρειας στὴ γαλλικὴ βιομηχανικὴ παραγωγή, κι' αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα πρέπει νὰ διατηρηθεῖ καὶ νὰ ἀναπτυχθεῖ περαιτέρω, ξεπερνώντας ὁρισμένα ἐμπόδια ποὺ βάζει ἡ Κοινὴ Ἀγορά, ἰδιαίτερα στὶς ἐξαγωγὲς τῶν γαλλικῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Ὁ κίνδυνος νὰ ἀναζωπυρωθοῦν οἱ πληθωριστικὲς τάσεις μὲ τὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ συνεχοῦς ἐπεκτάσεως εἶναι, κατὰ τὴν ἄποψη τῶν Γάλλων βιομηχάνων, πιὸ ὑπαρκτός. Ἡ ἀντιμετώπισή του ἀπαιτεῖ μια ελεγχόμενη κατανάλωση. Οἱ βιομηχανίες παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν δὲν διαθέτουν ἀργὸ παραγωγικὸ δυναμικό, κι' ἔτσι μιὰ ὑπερτόνωση τῆς καταναλώσεως θὰ τὶς ἐπιβάρυνε μὲ δυσβάστακτα βάρη μισθῶν. Συνεπῶς, ὅλα συγκλίνουν στὸν κύριο στόχο ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδιώξουν καὶ οἱ βιομήχανοι καὶ τὸ κράτος: στὶς ἐπενδύσεις.

ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

Τὸ κέντρο Πομπιντοὺ προκαλεῖ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΧΛΕΥΑΖΟΥΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς ἔτους ἐνεκαινιάσθη εἰς Παρισίους τὸ μεγάλο μουσειακὸν συγκρότημα Ζὼρζ Πομπιντού, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε 200 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ Κέντρον Ζὼρζ Πομπιντοὺ ἐκτίσθη εἰς τὴν συνοικίαν Μπωμπούρ μὲ κύριον σκοπὸν νὰ φέρῃ τὸ πνευματικὸν πολιτισμὸν πλησίον τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Πολλοὶ διανοούμενοι τὸ χλευάζουν, ἀλλ' αἱ μᾶζαι πηγαίνουν.

Τὰ ἑκατομμύρια τῶν Παρισινῶν οἱ ὁποῖοι, ἄλλοτε, ἐπήγαιναν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον διὰ νὰ παρακολουθοῦν τὰ ἀεροπλάνα νὰ προσγειώνωνται καὶ νὰ ἀπογειώνωνται, τώρα συρρέουν εἰς τὸ Μουσεῖον Πομπιντού, διὰ νὰ ἰδοῦν ἔργα συγχρόνου Τέχνης, νὰ διαβάσουν ἢ ἁπλῶς, νὰ ἰδοῦν τὴν θέαν ἢ νὰ χαζέψουν.

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἐπεσκέφθησαν τὸ Κέντρον 5.558.137 ἄτομα τὰ ὁποῖα κατέστησαν τὸ δαπανηρότερον μουσειακὸν συγκρότημα τοῦ κόσμου τὸ κυριώτερον ἀξιοθέατον τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης. Προσελκύει περισσοτέρους ἐπισκέπτας ἀπὸ τὸν Πύργον τοῦ Ἄϊφφελ (3 ἑκατομμύρια) καὶ ἀπὸ τὸ Λοῦβρον (2 ἑκατομμύρια) ἐτησίως.

Ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Κέντρου τὰ 66% ἦσαν ἡλικίας κάτω τῶν 34 ἐτῶν. Τὰ 70% ἦσαν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 30% ἦσαν Γάλλοι καὶ ξένοι τουρίσται.

Τὰ 26% ἦσαν μορφωμένοι φιλότεχνοι, τὰ 66% μεσοαστοὶ καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐργάται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀποθανόντος Γάλλου Προέδρου Ζὼρζ Πομπιντοὺ νὰ προσελκύσῃ εἰς τὸ ἵδρυμα τὰς μάζας, ἐπέτυχε.

Ὅταν τὸ κέντρον, τὸ ὁποῖον ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Ἰταλῶν καὶ Βρεταννῶν ἀρχιτεκτόνων ἀνηγέρθη εἰς μίαν ἐρημικὴν περιοχὴν πλησίον τῆς παλαιᾶς λαχαναγορᾶς, οἱ διανοούμενοι ἐφρύαξαν, ἀποκαλέσαντες αὐτὸ «ἔκτρωμα». Τὴν 1ην Φεβρουαρίου, πρώτην ἐπέτειον τῶν ἐγκαινίων τοῦ Κέντρου, ὁ καλλιτέχνης Ζὰν Ντυμπυφφὲ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε εἶχε πατήσει τὸ πόδι του εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο καὶ ὅτι οὐδόλως τὸν ἐνδιέφερε τὸ Κέντρον Μπωμπούρ. Ὁ διευθυντὴς ἑνὸς πολιτιστικοῦ κέντρου τοῦ Μὲτς ἐδήλωσεν:

«Εἶναι ἁπλῶς, ἓν ἐργοστάσιον πολιτισμοῦ. Ἐνόμιζα ὅτι θὰ συνήντων καλλιτέχνας καὶ ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ θεάτρου, ἀλλὰ δὲν συνήντησα».

Ἐν τούτοις, συνήντησε πολὺν λαὸν καὶ ἐπισκέπτας, οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὰ παράθυρα τὴν μαγευτικὴν θέαν τῶν Παρισίων, παιδιά, τὰ ὁποῖα παίζουν πατίνι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περίγυρον τοῦ Μουσείου, ἄλλους νὰ παρατηροῦν, χωρὶς νὰ φαίνωνται νὰ καταλαβαίνουν τὴν σύγχρονον τέχνην.

«Τουλάχιστον, ὅμως», λέγει μία ἐκπρόσωπος τοῦ μουσείου, «ἐκτίθενται, κατὰ κάποιον τρόπον εἰς τὸν πολιτισμόν».

Τῷ 1977, μόνον τὸ 1.343.000 τῶν ἐπισκεπτῶν περιηγήθησαν τὸ Τμῆμα Τέχνης τοῦ Μουσείου. Πολλὰ ἑκατομμύρια, ὅμως, συνέρρευσαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην καὶ εἰς τὸ τμῆμα Παιδιῶν.

Ἡ Βιβλιοθήκη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ ἕνα σταθμὸν εἰς τὴν πολιτιστικὴν ἱστορίαν τῶν Παρισίων. Εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη καὶ πλήρης βιβλιοθήκη, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεται κανεὶς δωρεάν, ἐνῶ διὰ νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην, ὀφείλει νὰ εἶναι ἐρευνητὴς ἢ φοιτητὴς μὲ εἰδικὴν ἄδειαν. Η βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου Μπωμπούρ — ὡς ἀποκαλοῦν οἱ Γάλλοι τὸ Κέντρον Πομπιντοῦ — ἔχει ἓν τμῆμα μὲ ἐφημερίδας, ἕτερον διὰ βιβλία, περιοδικά, μικροφίλμ, μαγνητοταινίας καὶ «σλάϊτς» τὰ ὁποῖα παρέχονται αὐτοστιγμεὶ καὶ δωρεάν.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην δύνανται νὰ μελετήσουν ταυτοχρόνως 1.300 ἄτομα, τριπλάσια, δηλαδή, ἀπὸ ὅσα δύνανται νὰ καθίσουν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην. Τὴν νύκτα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τοῦ Κέντρου ἡ βιβλιοθήκη μὲ τὰ χαρούμενα πράσινα καθίσματά της ἦτο κατάμεστος ἀναγνωστῶν.

Ἓν ἕτερον ἀξιοθέατον τοῦ κέντρου εἶναι τὰ ἐργαστήρια διὰ τὰ παιδιά. Ἐκεῖ, τὰ παιδιὰ δύνανται νὰ ζωγραφίζουν δωρεὰν ἢ νὰ περιηγοῦνται τὰς εἰδικὰς ἐκθέσεις ὅπου δύνανται νὰ ἐγγίζουν τὰ ἐκθέματα, διότι εἶναι εἰδικαὶ διὰ τυφλούς.

Τὸ πλέον δημοκρατικὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ Κέντρου εἶναι ὅτι παραμένει ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 5ης μ.μ. Οὕτω, οἱ ἐργάται δύνανται νὰ πηγαίνουν εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ἐργασίαν των, ἐνῶ εἰς τὰ ἄλλα ἠδύναντο νὰ πηγαίνουν μόνον τὰς Κυριακάς.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3
ΤΗΛ. 421.884 — ΟΙΚΙΑ 327.890
ΠΑΤΡΑΙ

ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΕΞΕΠΛΑΓΗΣΑΝ

Ὁ πόλεμος Βιετνάμ-Καμπότζης δικαιώνει τὴν πολιτικὴ τοῦ Τίτο

Ἀποτέλεσμα τῆς ἀναμίξεως ὑπερδυνάμεων σὲ μικρὲς χῶρες

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). —«Μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καὶ τὶς διδακτικότερες, γιὰ μᾶς τοὺς Γιουγκοσλάβους ἰδιαίτερα, τραγωδίες τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ὁ ἀδιανόητος πόλεμος μεταξὺ Βιετνὰμ καὶ Καμπότζης, ὁ πόλεμος ποὺ διεξάγεται ἀκριβῶς στὰ πεδία ὅπου ἔδρασε κατὰ τρόπο βάρβαρο ὁ ἀμερικανικὸς ἰμπεριαλισμός. Τὸ νὰ ξανασυμβαίνουν σ' αὐτὰ τὰ πεδία ἐγκλήματα, καθὼς ἐκεῖνο, ποὺ ἔμεινε στὴν ἱστορία μὲ τὸ ὄνομα Μὶ Λάϊ, αἰώνιο ὄνειδος γιὰ τὸν καπιταλιστικὸ ἰμπεριαλισμό, εἶναι γι' αὐτὸν τὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ δῶρο καὶ ἄφεση ἱστορικῆς σημασίας. Γιατὶ συμβαίνουν μεταξὺ κομμουνιστικῶν χωρῶν. Δὲν εἶναι ἀνεξήγητο, ὅτι Ἀμερικανοὶ σχολιασταί, ἀποφαίνονται: «Καὶ σεῖς ἴδιοι εἴσαστε καὶ χειρότεροι».

»Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι τὸ λιγώτερο. Δὲν θὰ περιμέναμε διαφορετικὴ στάση ἀπὸ αὐτή, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Ἀμερικανῶν, ποὺ χαιρεκακοῦν γιὰ τὸ κατάντημα, τῶν καθεστώτων τῆς Ἰνδοκίνας. Ἐμεῖς τί συμπέρασμα πρέπει νὰ συναγάγωμε ὅταν παριστάμεθα, μάρτυρες αὐτοῦ τοῦ ἀκατανόητου πολέμου; Ἑκατομμύρια Γιουγκοσλάβοι εἶδαν στὴν τηλεόραση, σκηνὲς ἀπὸ τὸν πόλεμο αὐτὸ καὶ ἦταν σκηνὲς ἀνάλογες μὲ ἐκεῖνες ποὺ προκαλοῦσαν οἱ ἀμερικανικοὶ βομβαρδισμοί, τότε ποὺ ἡ ἀμερικανικὴ πολεμικὴ μηχανὴ βροῦσε στὰ χέρια τῶν πιὸ ἀδίστακτων ἱεράκων τοῦ Πενταγώνου. Τί συμβαίνει ὥστε σοσιαλιστικὰ κράτη νὰ μὴν μποροῦν νὰ ἀποφύγουν τὶς ἴδιες μεθόδους; Καὶ τί μέτρα πρέπει νὰ λάβωμε ἐμεῖς, ὥστε νὰ μὴν βρεθοῦμε μιὰ μέρα σὲ θέση ἀνάλογη μὲ ἐκείνην τῆς Καμπότζης;».

Μὲ αὐτὸν τὸν δραματικὸ τρόπο, Γιουγκοσλάβος ἐπίσημος, ποὺ κατὰ κυβερνητικὴ προφανῶς ἐπιταγὴ διατηρεῖ τὴν ἀνωνυμία του, σχολίασε τὸν συνεχιζόμενο μὲ ἀναστολὲς καὶ ἀνάπαυλες πόλεμο στὰ σύνορα τῆς Καμπότζης καὶ τοῦ Βιετνάμ. Γιὰ τοὺς Γιουγκοσλάβους, ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι καρπὸς τῆς ἀντιδικίας μεταξὺ Λαϊκῆς Κίνας καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖ καὶ τὴν μόνη ἑρμηνεία. Τὸ Βιετνάμ, τὸ Λάος, ἡ Καμπότζη, βγῆκαν ἀπὸ τὴν γαλλικὴ κατοχὴ μὲ ἀμφισβητούμενα σύνορα, ὄχι καταξιωμένα ἀπὸ τὴν πάροδο τῶν γενεῶν καὶ στερεοποιημένα. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι γιὰ μερικὲς ἑκατοντάδες τετραγωνικὰ χιλιόμετρα γῆς πρέπει νὰ τίθενται σὲ χρήση ὅπλα, νὰ καίγονται χωριά, νὰ σκοτώνονται γυναικόπαιδα, νὰ βασανίζωνται αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ νὰ καλύπτονται ἀπὸ τὴν φρίκη τοῦ ἔνοπλου μίσους τεράστιες περιοχές, ἀφοῦ ὁλόκληρη ἡ Καμπότζη, ποὺ εἶναι πολὺ μικρότερη ἀπὸ τὸ Βιετνάμ, δίκαια φοβᾶται τὴν βίαιη ἐνσωμάτωση μέσα σὲ μιὰ δῆθεν ὁμοσπονδία.

»Εἴχαμε κάμει τὴν ἴδια ἐπισήμανση, συνεχίζει ὁ ἴδιος Γιουγκοσλάβος, ὅταν ὁ πόλεμος ξέσπασε ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἄλλα μαρξιστικὰ κράτη, τὴν Αἰθιοπία καὶ τὴ Σομαλία. Εἴχαμε τότε προειδοποιήσει, ἰδιαίτερα τὸ λαό μας, ὅτι ὅταν οἱ σκοτεινὲς ἱστορικὲς συγκυρίες ἐπέλθουν, μόνη προστασία εἶναι ἡ ἔνοπλη ἐθνικὴ δύναμη, ἡ ἑνότητα καὶ ἡ ἀποφασιστικότητα. Αὐτὸς ὁ πόλεμος ἦρθε νὰ ξανακλονίσει τὴν πίστη μας καὶ λέγομε νὰ ξανακλονίσει, γιατὶ εἶχε σύρριζα κλονισθεῖ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Στάλιν, ὁπότε ὁ σύντροφος Τίτο καὶ οἱ συνεργάτες του ἀναγκάσθηκαν νὰ θέσουν κάτω ἀπὸ μιὰ νέα θεώρηση τὸν μαρξισμὸ σὰν μέθοδο λύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ ἀκόμα περισσότερο τῶν διαφορῶν μεταξὺ γειτόνων χωρῶν. Τί ἔφταιγε τότε; Σκεφτήκαμε τότε ὅτι ἔφταιγε ἡ μεγαλομανία, ἡ πλεονεξία, καὶ ἡ τσαρικὴ νοοτροπία τοῦ Στάλιν. Δὲν ἀγγίζαμε ὅμως τὴν πλήρη ἀλήθεια. Γιατὶ τώρα βλέπομε νὰ βρίσκωνται σὲ ἐξέλιξη δύο πόλεμοι μεταξὺ μαρξιστικῶν κρατῶν, ἐνῶ ὁ καπιταλιστικὸς κόσμος καγχάζει εἰς βάρος μας καὶ φυσικὰ τοὺς ὑποδαυλίζει μὲ ὅλα τὰ μέσα. Τί φταίει λοιπόν;».

Ὁ ἴδιος δίνει τὴν ἀπάντηση: Πρῶτον ἡ ἀνυπαρξία συστήματος, ποὺ νὰ λύνει ὡς διὰ μαγείας τὶς διάφορες διενέξεις καὶ τὰ προβλήματα, ποὺ ἀναφύονται μεταξὺ τῶν κρατῶν. Δὲν ὑπάρχει, μαγικὸ σύστημα. Δεύτερον, ἡ συνεχιζόμενη κατὰ τρόπο συγκεκαλυμμένο ἐπέμβαση τῶν ὑπερκροτέρων χωρῶν, ποὺ γίνονται στὸ τέλος ὄργανα τῆς πολιτικῆς τῶν μεγάλων.

«Ἡ Γιουγκοσλαβία, συνεχίζει, μετὰ ἀπὸ τὴ γέννησή της σὰν σοσιαλιστικῆς χώρας, διέγνωσε ἄριστα τὰ δυὸ αὐτὰ βαρυσήμαντα στοιχεῖα. Γι' αὐτὸ καὶ ἀκολούθησε τὸ δικό της δρόμο, γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψει αὐτὸ τὸ δρόμο. Ἐξοπλισμοὶ συνεχῶς ἀνανεούμενοι, ἑνότης τῶν γιουγκοσλαβικῶν λαῶν συνεχῶς σφυρηλατούμενη, ποιότης καθεστωτικὴ συνεχῶς βελτιούμενη, αὐτὴ εἶναι ἡ μοναδικὴ σύνθεση ἐγδυνάμεων στὰ ἐσωτερικὰ τῶν μιγυήσεων γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας».

Τὰ γεγονότα τοῦ νέου πολέμου, ἐπισημαίνονται μὲ ἐξαιρετικὴ ἀνησυχία, καὶ στὸ Βουκουρέστι, σὰν ἕνα φαινόμενο «σχεδὸν τερατῶδες» κατὰ τὴν ἔκφραση Ρουμάνου ἐπισήμου. Μιὰ ρουμανικὴ ἐφημερίδα προειδοποιοῦσε ὅτι «ὁ πόλεμος αὐτὸς σημαίνει μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ βαρειὲς ὑπομνήσεις». Ἡ Ρουμανία ἔχασε ὕστερα ἀπὸ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τὴν πλούσια καὶ μεγάλη ἐπαρχία τῆς Βεσαραβίας, τὴν ὁποία ἐνσωμάτωσε στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὁ Στάλιν. Ἡ Ρουμανία, μιὰ λατινογενὴς χώρα μέσα στὸν ἀχανῆ σλαβικὸ χῶρο, ποτὲ δὲν αἰσθάνθηκε ἐντελῶς ἀσφαλὴς ἀπὸ ἄποψη ὄχι μόνο πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ δεύτερος πόλεμος μεταξὺ μαρξιστικῶν κρατῶν ἦρθε σὰν αἰφνιδιασμὸς πολὺ ὀδυνηρὸς στὸ Βουκουρέστι, ὅπως ἔγινε καὶ στὸ Βελιγράδι.

Τόσο στὸ Βελιγράδι, ὅσο καὶ στὸ Βουκουρέστι, βεβαιώνεται ἀπὸ ἔγκυρες πηγές, ὅτι ὁ πρόεδρος Τίτο καὶ ὁ πρόεδρος Τσαουσέσκου, ἐξέτασαν σὲ ἀλλεπάλληλες ἐπαφὲς καὶ τὶς δύο περιπτώσεις τῶν ἐνεργῶν πολέμων μεταξὺ μαρξιστικῶν κρατῶν καὶ ἀποφάσισαν νὰ εἰσηγηθοῦν τὴν σύγκληση μιᾶς κομμουνιστικῆς διασκέψεως, στὴν ὁποία νὰ προτείνουν τὴν ὑπογραφὴ μιᾶς συμφωνίας ποὺ θὰ ἀπαγορεύει τὴ προσφυγὴ στὴ βία τῶν ὅπλων σ' ὁποιαδήποτε περίπτωση. Φαίνεται ὅμως, ὅτι τελικὰ δὲν προχώρησαν στὸ διάβημά τους αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ βολιδοσκοπήσεις, ὅτι μιὰ τέτοια διάσκεψη θὰ ἦταν ἕνα πρόσθετο δῶρο στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο. Ἔτσι, ὁ πόλεμος στὴν πρώην Ἰνδοκίνα, συνεχίζεται καὶ ἂν καταπαύσει, αὐτὸ θὰ γί... ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔκρηξη τῆς δ... θνοῦς ἐκπλήξεως καὶ περιφρο... σεως.

Γιατί σήμερα ἐπαναστατεῖ ἡ νεολαία;

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἀτρέχουν τὸν κίνδυνο νὰ πνιγοῦν μέσα σὲ μιὰ σιωπὴ ἢ ὁππορτουνιστικὴ πλειοψηφία ἢ νὰ περάσουν στὸ «ἔνοπλο κόμμα». Γιὰ δεκάδες καὶ δεκάδες χρόνια, ὅμως, ἀφήσαμε τὸ παρὸν στὸ ἔλεος ὕπουλων ἱερέων τῆς θεωρίας τοῦ φυσικοῦ δικαίου τῆς βίας. Φθάνει νὰ μὴ γινόταν κατάχρηση τῆς βίας γιὰ ἄδικους σκοπούς. Ποιὸ ὅμως, ἔχει τὸ μέτρο τοῦ σωστοῦ καὶ τοῦ ἄδικου; Οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ἱερεῖς ποὺ εἶναι ἀφεντικὰ στὸ παρὸν καὶ δὲν συμπαθοῦν καθόλου τὰ ὄνειρα, εἶναι ἀφεντικὰ τῶν παιδιῶν μας, τῶν πόλεων, τῶν σπιτιῶν, ἀκόμη καὶ τῶν ὀνείρων μας.

Ὁ Μὰξ Χορκχάϊμερ, σ' ἕνα σύντομο καὶ ἀντιφατικὸ βιβλίο του, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Λυκόφως», ἀντιμετωπίζει ὁρισμένα δραματικὰ ἐρωτήματα μὲ θέμα τὴν γερμανικὴ κοινωνία τῶν ἐτῶν 1926—1931. Εἶναι ἕνα παράδειγμα γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο οἱ «πατέρες» ἐξαπατήθηκαν καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο δὲν εἶναι πιὰ δυνατὸν νὰ συνεχίσουμε νὰ σκεφτόμαστε τὰ ἡλιοβασιλέματα καὶ τὶς χαραυγές: «ἡ λύσσα καὶ ὁ τρόμος μὲ τὸν ὁποῖο προστατεύονται τὰ ἑτοιμόρροπα εἴδωλα ἀποκαλύπτουν πόσο προχωρημένο εἶναι τὸ λυκόφως». Ἔχουμε ἐδῶ, καθαρά, μιὰ ἀπελπισμένη αἰσιοδοξία ποὺ προοιωνίζεται κάποιο ξημέρωμα. Τὸ ξημέρωμα αὐτὸ δὲν ἦρθε. Ἂν θὰ ἔρθει ἢ ὄχι ἂς μᾶς τὸ ποῦν οἱ πολυάριθμοι ἱστοριστὲς ποὺ εἶναι ἱκανοὶ νὰ τοποθετήσουν τὸ σύμπαν μέσα σὲ μιὰ φλούδα ἀπὸ καρύδι. Ἂν ἦρθε στὴ σκέψη μας τὸ «Λυκόφως», αὐτὸ δὲν εἶναι τυχαῖο. Σ' ἕνα ὁρισμένο σημεῖο ὁ Χόρκχάϊμερ ἀγγίζει τὸ θέμα τῶν «στοιχείων τοῦ σοσιαλισμοῦ». Τὸ κάνει πρόχειρα καὶ γιὰ ἄλλους λόγους, ὁ ἀναγνώστης, ὅμως, νοιώθει ἔκπληξη σχετικὰ μὲ μιὰ σκέψη: ἂν τὸ ὀργανωμένο καὶ ἀνωμένο ἐργατικὸ κίνημα ἀναγνώριζε ὅτι ὑπῆρχαν στοιχεῖα σοσιαλισμοῦ ἀκόμη καὶ στὴ Δημοκρατία τῆς Βαϊμάρης, πῶς θὰ ἐξελίσσονταν τὰ πράγματα; Δὲν πρόκειται γιὰ ὑπόθεση οὔτε γιὰ σύγκριση, ἀλλὰ γιὰ ἐντοπισμὸ τελικοῦ στόχου. Πατέρες καὶ παιδιά, εἴτε τοὺς ἀρέσει, εἴτε ὄχι, ἔχουν σήμερα μπροστά τους ἕναν καὶ μόνο δρόμο: νὰ προστατέψουν αὐτὴ τὴ Δημοκρατία καὶ τὸν λίγο ἐκεῖνο ἀληθινὸ σοσιαλισμό — τὸν μόνο ἴσως ἀληθινό — ποὺ ὑπάρχει μέσα της.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτές
Γιὰ γεννέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

Ἡ Κούβα ἐξαρτᾶται οἰκονομικὰ ἀπὸ τὴ Μόσχα

800 δολλάρια τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα

150.000 ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗ

ΒΟΝΝΗ. Συμπληρώνει τὴ δεύτερη δεκαετία του τὸ καθεστὼς τοῦ Φιντὲλ Κάστρο στὴν Κούβα. Ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ «Μάξιμο Λίντερ» Φιντὲλ Κάστρο καὶ τῶν συντρόφων του στὴ Ἀβάνα τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1959 γιορτάζει πάντοτε πανηγυρικὰ στὴν Κούβα.

Ἀλλὰ μέσα στὰ χρόνια αὐτὰ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τὴ δικτατορία, ἡ Κούβα δὲν μπορεῖ ἀκόμα νὰ καταφέρει νὰ σταθεῖ χωρὶς βοήθεια. Ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μιὰ φτωχὴ ὑπὸ ἀνάπτυξη χώρα.

Παρ' ὅλα αὐτά, πρὸς γενικὴ κατάπληξη ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, τὸ καθεστὼς τοῦ Κάστρο ἐγκαινίασε, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, ἕνα δυναμικὸ πολιτικὸ καὶ στρατιωτικὸ ἄνοιγμα, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴ «νῆσο μὲ τὰ ζαχαροκάλαμα», στὴν ἀπομακρυσμένη Ἀφρική.

Ἀξιόλογα ἐξοπλισμένες στρατιωτικὲς μονάδες της πολέμησαν καὶ λέγεται ὅτι πολεμοῦν στὴ Μαύρη Ἤπειρο σὰν «πρόμαχοι τοῦ σοσιαλισμοῦ».

Ἡ πρώτη ξεκάθαρη κουβανικὴ ἐμφάνιση στὴν Ἀφρικὴ ἔγινε στὴν Ἀγκόλα, στὸ πλευρὸ τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Ἀγκοστίνο Νέτο, τὸν ὁποῖο οἱ Κουβανοὶ καὶ τὰ σοβιετικὰ ὅπλα βοήθησαν νὰ κατακτήσει τὴν ἐξουσία.

Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, οἱ καταγγελίες διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη: Ὁ πρόεδρος τοῦ Ζαΐρε Μομπούτου βεβαίωσε ὅτι Κουβανοὶ ὀργάνωσαν καὶ κατευθύνουν τὴν εἰσβολὴ τῶν Καταγκέζων στὴν ἐπαρχία Σάμπα.

Στὴ Μοζαμβίκη λέγεται ὅτι ἐργάζονται στρατιωτικοὶ καὶ τεχνικοὶ σύμβουλοι γιὰ νὰ στηρίξουν τὸν Πρόεδρο Σαμόρα Μάτσε καὶ νὰ ἐκπαιδεύσουν τοὺς Ροδεσιανοὺς μαύρους ἀντάρτες ποὺ παρενοχλοῦν τὸ ρατσιστικὸ καθεστὼς τοῦ Σμὶτ στὴ Ροδεσία.

Πρὶν λίγο καιρό, ὁ Πρόεδρος τῆς Σομαλίας Σιὰντ Μπάρε κατηγόρησε τὴν Κούβα ὅτι ἔχει στείλει 7.000 ὡς 15.000 στρατιῶτες της στὴν Αἰθιοπία γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸ μαρξιστικὸ καθεστὼς τοῦ Ἰογκίστου νὰ ἐκδιώξει τοὺς φιλοσομαλοὺς ἀντάρτες ἀπὸ τὸ Ὀγκαντέν.

Τὸ παράξενο σὲ ὅλη αὐτὴν τὴν ὑπόθεση, ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, εἶναι ὅτι ἡ Κούβα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὑπὸ ἀνάπτυξη χώρα. Τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν Κουβανῶν (800 δολ.) εἶναι τὸ μισὸ ἀπὸ τῶν Πορτογάλων, ποὺ ἡ χώρα τους καταλέγεται ἀνάμεσα στὶς φτωχότερες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Οἱ μισοὶ Κουβανέζοι ζοῦν ἀκόμα ἀπὸ τὴ γεωργία καὶ χρησιμοποιοῦν ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα ποὺ εἶναι ξεπερασμένα στὶς ἀναπτυγμένες χῶρες, ἐδῶ καὶ ἕναν αἰώνα.

Στὰ καταστήματα τῆς Ἀβάνας καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Κούβας ὄχι μόνο δὲν βρίσκει κανεὶς καταναλωτικὰ ἀγαθὰ κάποιας ποιότητας ἀλλὰ λείπουν, πολλὲς φορές, καὶ τὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης.

Οἰκονομικὰ ἔχει κατορθώσει νὰ ἐπιβιώσει τὸ σοσιαλιστικὸ καθεστὼς τοῦ Κάστρο, μόνο χάρη στὴ σοβιετικὴ βοήθεια. Ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '60 ὁπότε ἐπιβλήθηκε ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἕνας ὁλοκληρωτικὸς οἰκονομικὸς ἀποκλεισμὸς στὸ «ἀντάρτικο» νησὶ τῆς Καραϊβικῆς, τὸ καθεστὼς τοῦ Κάστρο ἔχει στοιχίσει στὴ Μόσχα δισεκατομμύρια δολλάρια.

Σύμφωνα μὲ ὑπολογισμοὺς Δυτικῶν παρατηρητῶν, τρία ἑκατομμύρια δολλάρια τὴν ἡμέρα.

Οἱ Ρῶσοι προσφέρουν στὸν Κάστρο τεχνικὴ βοήθεια, τοῦ προμηθεύουν ἐπενδυτικὰ ἀγαθά, τρόφιμα καὶ ὅπλα.

Σὰν πρώτη χώρα τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου, ἡ Κούβα ἔγινε τὸ 1972 μέλος τῆς «Κομεκόν», τῆς ΕΟΚ δηλαδὴ τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀνέβαλε τὴν ἐπιστροφὴ ὅλων τῶν χρεῶν, ἄτοκα, ὡς τὸ 1986.

Δυτικοὶ παρατηρητὲς ὑπολογίζουν ὅτι στὴν Κούβα βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμὴ 150.000 Σοβιετικοὶ κάθε εἰδικότητας, ἀριθμὸς ἐκπληκτικὸς ἂν ὑπολογίσει κανεὶς ὅτι πρὶν τὴ διακοπὴ τῶν σχέσεων Μόσχας — Πεκίνου, στὴ Λαϊκὴ Κίνα οἱ Σοβιετικοὶ τεχνικοὶ καὶ κάθε ἄλλου εἴδους σύμβουλοι δὲν ξεπέρασαν ποτὲ τὶς 20.000.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ὁλοκληρωτική, θὰ ἔλεγε κανείς, οἰκονομικὴ ἐξάρτηση τῆς Ἀβάνας ἀπὸ τὴ «μεγάλη ἀδελφὴ Μόσχα», τὸ καθεστὼς τοῦ Φιντὲλ Κάστρο δὲν ἔγινε σὲ καμμιὰ περίπτω... ὁ τυφλὸς ἐκτελεστὴς τῶν δια... γῶν τοῦ Κρεμλίνου.

Ἕνα ἀκόμα χαρακτηρισ... τῆς σημερινῆς Κούβας εἶναι ... ὁ γενικότερος διάκοσμος τῆ... ῆς στὴν Κούβα δὲν ἔχει καμ... ἀπολύτως σχέση μὲ ἕνα σοσ... λιστικὸ καθεστὼς τῆς Ἀνατο... κῆς Εὐρώπης.

Στὴν Κούβα συμβαίνει συχ... ἀνώτατα στελέχη τοῦ καθεστ... τος νὰ παραδέχονται ἀνοιχτὰ ... τι παρακολουθοῦν τὶς ἐκπομ... τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς». Β... ρειοαμερικανική, χορευτικὴ μο... σικὴ μεταδίδεται συχνὰ ἀπὸ τ... κουβανέζικους ραδιοφωνικο... σταθμούς. Ταινίες σὰν τ... «Κὶνγκ Κόνγκ» καὶ τὸν «Λευ... Καρχαρία» προβάλλονται στ... Ἀβάνα καὶ σπᾶνε τὰ ταμεῖα.

Καὶ στὴν κουβανέζικη τηλε... ραση οἱ θεατὲς παρακολουθοῦ... κάθε βράδυ, τουλάχιστον ἀμε... κανικὲς ταινίες κινδυνευμένων ... δίων.

Στὸ μικρὸ ὑπόγειο θέατρο τ... Ἀβάνας «Ἔλ Σολτάνο», παίχ... κε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ «Π... τικοπαγίδα» τῆς Ἀγκάθα Κρί... Οὐρὲς σχηματιζόντουσαν καὶ σ... ματίζονται ἀκόμη στὰ ταμεῖα τ... θεάτρου «Χούμπερτ Μ... Μπλάνκ» γιὰ τὴν ἐπιθεώρη... «Κάτι πολὺ σοβαρό» ποὺ σατ... ζει καυτὰ τὸ κουβανέζικο ... θεστώς.

Χαρακτηριστικὰ ὅμως πρέ... νὰ τονιστεῖ, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τ... Ἀβάνας δίνουν ἰδιαίτερη ση... σία στὶς ταινίες καὶ τὰ θεατρ... ἔργα ποὺ ἔχουν εὐρύτερη ἐ... παιδευτικὴ σημασία.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτ... Κούβα προσπαθεῖ νὰ βρεῖ ἀ... μα τὸ δρόμο της...

Ὁ Ρομπέρτο Ρεματάρ, πο... τὴς καὶ ἐκδότης τοῦ σημαντι... τερου κουβανέζικου φιλολο... κοῦ περιοδικοῦ, ἔδωσε αὐτὴ τ... ἰδιόμορφη εἰκόνα τῆς κουβα... ζικης ἀντιλήψεως γιὰ τὴν ἔ... νοια «ἐπανάσταση», σὲ Ἀμε... κανὸ δημοσιογράφο:

«Ἡ ἐπανάσταση εἶναι σὰν ... ἐρωτικὴ πρᾶξη μὲ τὴν ἱστορ... Γιὰ ἐκεῖνον ποὺ τὴν παρακολ... θεῖ ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα, ... άζει συχνὰ φρικτή. Ἀλλὰ ... τοὺς δύο ποὺ τὴν ἐκτελοῦν, ... ναι κάτι τὸ θεσπέσιο».

Ἐξεδόθη νέα βιογραφία τῆς Μαργαρίτας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κὸν ἱστορικὸν τῆς Βρεταννικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Η μελέτη, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Σαϊεντέφικ Ἀμέρικαν», γράφει: «Ἡ πορφύρα διετηρήθη καὶ εἰς ἀπογόνους τοῦ Γεωργίου Γ', ἕως σήμερον, αἱ ἐργαστηριακαί μας ἀναλύσεις, δεικνύουν ὅτι ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἔχει μίαν μορφὴν πορφύρας, ἡ ὁποία καθιστᾶ τὸ δέρμα εὐαίσθητον εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὰ ἐγκαύματα τοῦ ἡλίου».

Ὁ Μπρόου λέγει ὅτι ἡ ἔρευνα Μακάλπιν — Χάντερ, δεικνύει ὅτι ἐκ πορφύρας ἔπασχεν ἡ Μαρία Στιούαρδ, ἡ βασίλισσα τῆς Σκωττίας, ἡ ὁποία τὴν μετέδωσεν εἰς τὸν υἱόν της, τὸν βασιλέα Ἰάκωβον Α' τῆς Ἀγγλίας. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐκ πορφύρας ἔπασχε καὶ ἡ βασίλισσα Ἄννα, ὡς ἔπασχε καὶ ὁ Γεώργιος Δ' καὶ ὁ προπάππος τῆς Μαργαρίτας, Ἐδουάρδος Η'. Ὁ Γεώργιος Γ' ἔπασχεν ἀπὸ μίαν βαρεῖαν μορφὴν πορφύρας, τῆς ὁποίας τὰ συμπτώματα εἶναι τὰ πορφυρόχρωμα οὖρα, οἱ κοιλιακοὶ πόνοι, οἱ πυρετοί, τὸ παραλήρημα, οἱ σπασμοί, ἡ παράλυσις καὶ ἡ πνευματικὴ σύγχυσις.

«Ἀκόμη καὶ σήμερον, ἐλάχιστα γνωρίζουν οἱ ἰατροὶ περὶ τοῦ θέματος», λέγει ὁ Μπρόου. Δὲν ὑπάρχουν στατιστικαὶ μελέται διὰ τὰ κρούσματα τῆς ἀσθενείας, ὥστε νὰ εἶναι γνωστὸν ἐὰν αὕτη εἶναι σπανία ἢ συχνή. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι εἶναι ἀρκετὰ σπανία, πολλαὶ δὲ περιπτώσεις της δὲν ἔχουν διαγνωσθῆ. Φυσικά, οἱ προσωπικοὶ ἰατροὶ τῆς Μαργαρίτας, θὰ ἠδύναντο ἀσφαλῶς νὰ κάμουν μίαν ὀρθὴν διάγνωσιν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ ἤθελε νὰ ἀποκαλυφθῇ τὸ ὄνομά του.

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
4.000 ΤΟΝΝΩΝ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ὥρα 9.30 μ.μ. Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον
Πληροφορίαι — εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων. 10% ΕΚΠΤΩΣΗ εἰς εἰσιτήρια ἀ-λέ-ρετούρ
Δεχόμεθα ἐπιβάτας καὶ αὐτοκίνητα διὰ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ
Ὁδ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

ΠΑΤΡΑ-ΑΓΚΩΝΑ
KARAGEORGIS LINES
ΤΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΦΕΡΡΥ — ΜΠΩΤ
F)B MEDITERRANNEAN SEA
ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ
ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2αν ΠΡΩΙ·ΝΗΝ
ΑΠΟ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΙΩΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1370
★
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ο. Ε.
ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 32
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
277-204, 274-554, 270-994, 222-488